

2. Гнаткович О. Д. Загальна характеристика земельної ренти у сфері сільськогосподарського підприємництва. *Економіка та держава*. 2015. № 5. С. 20–23.

3. Корчинська О. А. Земельна рента як соціально-економічна категорія. *Економіка АПК*. 2007. № 7. С. 37–41.

Юлія ЛУКІЯНЧУК, студентка 1 СТН курсу спеціальності 193 «Геодезія та землеустрій» ЗВО «ПДУ»
Науковий керівник: **Валерій ДОДУРИЧ** асистент кафедри садово-паркового господарства, геодезії та землеустрою ЗВО «ПДУ»
м. Кам'янець – Подільський

ДЕРЖАВНА РЕЄСТРАЦІЯ ЗЕМЛЕВОЛОДІНЬ І ЗЕМЛЕКОРИСТУВАНЬ

Реєстрація землеволодінь і землекористувань є складовою частиною державного земельного кадастру, яка забезпечує дотримання принципів недоторканості земельного фонду України і охорону прав землевласників і землекористувачів на надані їм в установленому порядку землі.

Державна реєстрація землеволодінь і землекористувань передбачає первинне оформлення та видачу землевласникам та землекористувачам документів на право власності і користування, а також поточне внесення змін у розмірах землеволодінь і землекористувань, об'єктів нерухомості [2].

Підставою для державної реєстрації є рішення органів місцевого самоврядування та місцевих державних адміністрацій про надання земельної ділянки у власність або користування для певних цілей, документ про перенесення в натуру землепорядного проекту і закріплення на місцевості меж земельної ділянки. Також підставою для державної реєстрації є договір купівлі-продажу та договір про оренду землі [1].

Землеволодіння і землекористування є обліково-реєстраційними одиницями при державній реєстрації

Землеволодіння – земельна ділянка передана у встановленому порядку у приватну або комунальну власність громадянам і територіальним громадам, для цілей визначених земельним законодавством [5].

Землекористування – земельна ділянка, надана у встановленому порядку у постійне або тимчасове користування громадянам, підприємствам і організаціям для цілей, визначених законодавством [5].

Завдання реєстрації землеволодінь і землекористувань полягає у зборі, оформленні та збереженні у систематизованому вигляді відомостей на право положення земель.

Реєстрація землеволодінь і землекористувань передбачає комплекс дій рішення сільських, селищних, міських рад та розпорядження місцевих державних адміністрацій про передачу земель у власність або надання їх у користування, юридичне оформлення і встановлення меж на місцевості з усуненням недоліків, їх закріплення відповідними межовими знаками, вимірювання лінійних і кутових характеристик меж, обробку й ув'язку отриманих даних, визначення загальних площ і складання планів землеволодінь та землекористувань; оформлення та видача власникам землі і землекористувачам документів на право власності чи користування землею, реєстрацію цих документів у відповідних земельно-реєстраційних документах та інше [6].

Право постійного користування на земельну ділянку – це право володіння і користування земельною ділянкою, яка перебуває у державній або комунальній власності, без встановлення строку.

Обов'язковою умовою реєстрації землеволодінь та землекористувань є визначення характеру цільового використання землі [4].

Реєстрація об'єктів нерухомості проводиться одночасно з реєстрацією землеволодіння чи землекористування. Підставою для цього є акти відведення

земель під будівництво, будівельний паспорт, договір на купівлю-продаж нерухомого майна, заповіт тощо [7].

Реєстрація землеволодінь і землекористувань, в тому числі на умовах оренди, покладається на виконавчі комітети сільських, селищних, міських рад. Забезпечення реєстрації покладається на відповідні державні органи земельних ресурсів:

- районні відділи земельних ресурсів;

- управління (відділи) земельних ресурсів у містах обласного і районного підпорядкування.

Для проведення реєстрації землекористувань та землеволодінь використовується план території відповідної ради з відображенням меж кожного землекористувача [3].

Список використаних джерел

1. Земельний кодекс України від 25 жовтня 2001 року
2. Землевпорядний вісник
3. Інструкція з заповнення державної статистичної звітності з кількісного обліку земель.
4. Зміни та доповнення до форм державної статистичної звітності з земельних ресурсів та Інструкції з заповнення державної статистичної звітності з кількісного обліку земель.
5. “Земельний кадастр”, Магазинщиков Т.П., 1987
6. Посібник з земельного кадастру “Реєстрація землеволодінь та землекористувань”
7. Посібник з земельного кадастру “Облік кількості та якості земель”.